

Сумський державний
університет –
провідний вищий
навчальний заклад
Сумщини

Єдина Країна
Єдина Страна

2015

Сумський державний університет на четвертій позиції серед українських вишів увійшов до ТОП-700 університетів світу згідно з рейтингом QS WUR 2014/15. СумДУ – перший в Україні, оцінений трьома зірками за відповідність світовим стандартам та п'ятьма зірками за якість і доступність навчання, онлайн-технології навчання та соціальну спрямованість діяльності (міжнародний аудит QS Stars)

Листопад-грудень. 2014 р. * Розповсюджується безкоштовно

№ 8-9 (349-350)

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

СУМСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

**Шановні студенти,
викладачі, науковці
та співробітники!**

Я вірю в наш колектив,
його інтелект,
згуртованість,
налаштованість
на результат і готовність
до тих викликів, що готує
життя.

З нагоди Нового року
щиро бажаю всім нам
оптимізму, особистих
успіхів, злагоди в родині
та втілення мрій.
Упевнений, що цьогорічні
здобутки стануть для нас
мотивацією до нових
досягнень
у 2015 році!

Ректор А.Васильєв

Від «Вузу до вузу». – с.2

І знову перемога! – с.4

Анатолій Васильєв: «Коллективу СумДУ є чим пишатися»

– Анатолію Васильовичу, з якими здобутками СумДУ провважає 2014 рік?

– Аналізуючи рік, що минає, можу сказати з упевненістю, що колективу Сумського державного університету є чим пишатися. Наші досягнення високо оцінені на міжнародному рівні. СумДУ вперше увійшов до TOP-700 провідних університетів світу згідно з престижним рейтингом QS та посів четверте місце серед вишів України, зайняв високі позиції в багатьох інших відомих рейтингах.

Талановиті студенти черговий рік поспіль підносять авторитет Сумського

державного університету. За підсумками Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт молоді науковці СумДУ вибороли 74 призові місця. Таких показників немає в жодному виші України. Своїми успіхами неодноразово радували й студенти-спортсмени, і творчі колективи та солісти культурно-мистецького центру.

У цьому році здійснено перший набір на спеціальність «Спорт», отримано ліцензію на підготовку магістрів за спеціальністю «Енергетичний менеджмент». І таких прикладів успішності, досягнень високого рівня можна наводити багато.

– На Ваш погляд, чому завдячує університет своїми успіхами?

– Переконаний, що досягнення СумДУ – це результат професіоналізму, інноваційності, небайдужості, відповідальності колективу, здорового мікроклімату, творчої атмосфери та дружнього плеча. У цьому році ми відчули особливий підйом у студентства. Ще більше ініціатив, ще більше цікавих проектів.

У складному для економіки держави році було дотримано всіх зобов'язань перед колективом щодо регулярних, повноцінних виплат стипендій та оплати праці, стимулювальних і соціальних проектів. Уведена додаткова програма допомоги на оздоровлення співробітників, удосконалюється система преміювання для мотивації праці.

– Окресліть перспективи Сумського державного університету на наступний рік.

– Наступний рік – початок системного реформування вищої освіти України. Це складний шлях, нам належить багато чого зробити, але я впевнений, що саме наш колектив є одним із найбільш підготовлених до реалізації цих завдань. У 2015 році у нас є всі підстави бути впевненими у фінансовій стабільності університету.

У планах – розвиток матеріальної бази, відкриття нових спеціальностей, перший набір на англомовну спеціальність «Міжнародна економіка», відкриття спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій у Медичному інституті й чимало іншого, що забезпечить подальше зростання і розвиток СумДУ.

■ ПОВЕРХ КОРДОНІВ

ПЕРЕЙНЯТИЙ ДОСВІД ЧУЖИМ НЕ БУВАЄ

Нещодавно зі службової поїздки до Сполучених Штатів Америки повернувся начальник організаційно-методичного управління СумДУ Володимир Борисович Юскаєв. Наш кореспондент поцікавився у нього метою поїздки, її подробицями та враженнями від неї.

Нещодавно зі службової поїздки до Сполучених Штатів Америки повернувся начальник організаційно-методичного управління СумДУ Володимир Борисович Юскаєв. Наш кореспондент поцікавився у нього метою поїздки, її подробицями та враженнями від неї.

– Поїздка здійснювалась у рамках навчально-ознайомчої програми «Акредитація як інструмент якості в освіті», організованої Державним департаментом США. До складу нашої групи з 10 осіб входили представники як Міністерства освіти, так і провідних вишів України. За досить короткий термін у нас відбулося 24 зустрічі в Міністерстві освіти США, органах управління освітою різних штатів (Техас, Північна Кароліна, Массачусетс), а також в організаціях, що займаються акредитацією, та вищих начальних закладах, переважна частина яких входить до ТОП-200 найвідоміших університетів за рейтингом Таймс. Побувала наша група у Вашингтоні, Роллі (столиця штату Північна Кароліна), Остіні (штат Техас), Бостоні та інших містах.

Зрозуміло, що нас передусім цікавив механізм акредитації вишів у США. Її здійснюють незалежні агентства, яким на цей вид діяльності видаються відповідні ліцензії. Виші, де планується здійснення акредитації, розподіляються між агентствами за географічною ознакою. У нас в Україні інший акредитаційний механізм, що потребує певних змін. Власне й поїздка була здійснена саме з метою пошуку шляхів його вдосконалення. Звісно, повністю запровадити американський досвід в українському освітньому просторі неможливо, у нас інші реалії. Але дещо запозичити варто.

Тепер щодо вражень. Найбільше та найяскравіше з них – ставлення американських студентів до навчання. Якщо вжити наш молодіжний сленг, то вони не просто навчаються, а «вквалюють», «пашуть». Просиджують допізна в читальних залах бібліотек, лабораторіях, навчальних студіях, наукових агентствах тощо. Причому основна частина їхнього навчання – самостійна робота. Аудиторних годин у них усього від 12 до 18 на тиждень, тоді як у нас – до 30. Така сама картина, як в американських вишах, і в провідних європейських. Безумовно, нове покоління навчальних планів, яке в Україні планують задіяти з 2016 року, теж матиме істотне збільшення обсягів самостійної роботи.

Технологічне оснащення навчального процесу в американців також на висоті. Сподобалася мені й система їх кураторства. Існує академічний куратор, який опікується різними аспектами навчання студентів, контролює успішність своїх підопічних через кожні 5 тижнів. Крім нього, є ще один, який здійснює соціальне кураторство. Тобто допомагає вирішувати студентам проблеми побутового характеру, стежить за станом їхнього здоров'я тощо. Про це розповідав мені декан бакалаврів 1-го курсу Массачусетського технологічного інституту. Правда ж, цікава посада?

Наостанок зазначу, що американські виші мають високий ступінь автономії, ніхто не має права втручатися в ту стратегію й тактику, яку вони реалізують у своїх стінах. На що, власне, і спрямовує українські виші новий Закон про освіту.

■ ТЕМПУС

НА ШЛЯХУ РЕФОРМУВАННЯ

За офіційною, дещо сухуватою назвою «Досягнення та регулювання балансу між освітніми програмами та кваліфікаційними рамками» приховується надзвичайно актуальний, живий зміст проекту, що вже рік як реалізується в СумДУ. Його реалізація неабияк впливає і буде впливати на навчальний процес та забезпечення його якості, відтак і на життєдіяльність усіх структур університету. Серед партнерів СумДУ по проекту вищі навчальні заклади та агентства із забезпечення якості з Німеччини, Ірландії, Бельгії, Польщі, Вірменії, РФ. За більш детальною інформацією щодо сутності цього проекту редакція звернулася до одного із основних його виконавців, начальника відділу міжнародного співробітництва Костянтина Івановича Кириченка.

– Однією з найактуальніших проблем вищої освіти в Україні є стан системи забезпечення її якості, яка, у свою чергу, пов'язана з приведенням навчальних програм у відповідність до європейських стандартів. Саме це і є головною метою проекту. Не менш важливий і спектр інших цілей, які ставлять його виконавці.

Проект орієнтований передусім на студента. Саме він у центрі уваги. Треба забезпечити умови такої фахової підготовки, які б відповідали вимогам ринку праці. Для цього програми навчання повинні готуватися на основі компетентнісного підходу, кожна дисципліна і навчальний процес у цілому повинні гарантувати отримання студентом якісних результатів навчання, які допоможуть йому у фаховому зростанні в майбутньому.

Передбачає проект і розроблення механізмів та інструментів, що здатні забезпечити гармонізацію навчальних про-

грам окремого університету з національною рамкою кваліфікацій. Нагадаю, що у 2004 році міністри 32 європейських держав ухвалили створення Європейської кваліфікаційної рамки (офіційно затверджена у 2008 році), яка стала

своєрідним камертоном для національних кваліфікаційних рамок при їх створенні. Україна затвердила власну національну рамку кваліфікацій наприкінці 2011 року. Тепер дійшла черга до узгодження з нею навчальних програм університетів. Над цим і працюємо. Вивчення досвіду країн-партнерів на шляху впровадження Європейської та національних рамок кваліфікацій є значущим для України взагалі й СумДУ зокрема у контексті нашого прагнення інтегруватися в Європейський освітній простір, адже без інформації про процеси, які в ньому відбуваються, неможливо правильно реформувати вітчизняну освіту.

Ще одна із цілей – підготувати початкові програми в навчальних закладах-партнерах до зовнішньої оцінки, яку зазвичай проводять агентства із забезпечення якості на національному та міжнародному рівнях.

Варто зазначити, що для виконання завдань проекту від СумДУ як пілотні відібрано 2 магістерські програми –

«Менеджмент організацій та адміністрування» (на кафедрі управління) і «Комп'ютерна механіка» (на кафедрі загальної механіки та динаміки машин). Ці кафедри вже мають досвід запрошення до себе європейських студентів за програ-

мою Еразмус Мундус, а отже, стали на шлях реформування власних навчальних програм відповідно до стандартів Європейського простору вищої освіти.

Досвід та напрацювання за проектом будуть використані для розбудови системи забезпечення якості СумДУ, впровадження сучасних європейських підходів до підготовки студентів, забезпечення міжнародного визнання навчальних програм нашого університету.

На фото: К. І. Кириченко серед учасників проекту з країн-партнерів під час тренінгу в м.Гент (Бельгія).

■ КРОК НАЗУСТРІЧ

Із часів виникнення перших європейських університетів їхні філософські концепції-місії завжди розрізнялися. Ліберальна тенденція відстоює класичну, фундаментальну освіту й наполягає на прийнятті цінності знання як такого, безвідносно до його практичної корисності, хоча певним чином її і враховує. Утилітарна тенденція – професійна освіта, обумовлена потребами суспільної практики в добре підготовлених фахівцях.

У чому полягає місія СумДУ, особливо сьогодні, коли на розвиток ідеї університету суперечливо впливають економіка, політика, реформи у галузі освіти? За відповіддю

звернулися до першого проректора **Василя Карпуші**, який зазначив, що керівництво СумДУ керується Законом про вищу

ЗАВЖДИ В ПОШУКУ... СТУДЕНТІВ!

освіту, де сказано: «...ВНЗ проводить наукову, науково-технічну, інноваційну та/або методичну діяльність, забезпечує організацію освітнього процесу...». «На його думку, університет – осередок державної політики у країні в цілому, відтак, сприяючи поширенню знань та впроваджуючи культурно-освітню діяльність, несе відповідальність за якість освіти. У його стінах відбувається не просто приріст знань, а інтелектуальний розвиток студентів шляхом універсального навчання, вільної циркуляції креативних думок і особистого спілкування.

Перший ректор Ірландського університету Дж. Ньюмен зазначав, що університет розвивається, якщо керується законами традиційних імперій у політиці: завоювати територіальний, кількісний та якісний приріст. Місію «завоювання» в СумДУ покладено на Департамент доуніверситетської освіти (директор Ю. А. Зимак). До його складу входять:

– Центр науково-технічної творчості учнівської молоді (керівник В. О. Смірнов): гуртки у школах, наукові конференції тощо;

– підготовчі курси (керівник Т. І. Слісаренко): відкриті лекції, підготовка до ЗНО учнів міста, проведення екскурсій університетом тощо;

– навчально-науковий комплекс (керівник О. А. Васильєва): робота викладачів університету у школах з учнями

профільних класів, проведення безкоштовних лекцій підготовки до ЗНО по області, співпраця з директорами шкіл тощо.

Одним із показників глобальності завоювань СумДУ є набір першокурсників. Юрій Анатолійович розповів, що за традицією і цього року наш заклад отримав пальму першості серед інших вишів обласного центру, хоча на 10 відсотків знизилася кількість випускників порівняно з минулим роком. Ситуація по районах дещо інша, але також традиційна: чимало випускники шкіл із північних районів (Ямпільського, Середино-Будського, Конотопського) їдуть до Києва, бо туди зручніше добиратися. Спостерігається також вплив молоді на навчання за кордон: Польща, Німеччина. Саме тому завдання Департаменту полягає у швидкому реагуванні на потреби та очікування зацікавлених груп споживачів освітніх продуктів: суспільства в цілому, студентів та їхніх батьків, науково-педагогічного персоналу, співробітників і керівників університету. Філософія Департаменту співзвучна концепції СумДУ: допомагати жити, мислити й діяти у широкому просторі історії та культури, поєднуючи досвід минулого, проблеми та ризики сьогодення, загрози та перспективи майбутнього. Саме тому Департамент тісно взаємодіє з іншими підрозділами вишу в різних напрямках: спорт

(В. О. Бріжатиї), мистецтво (О. О. Бондаренко). Ліберальної або утилітарної тенденції розвитку СумДУ в чистому вигляді не існує, бачимо швидше їх взаємодію та взаємовплив.

Звичайно, цікавлюсь у першого проректора, чи задоволений ректорат роботою Департаменту доузівської підготовки. «Певною мірою, – відповів Василь Данилович. – Адже філософія успішного університету – бути постійно невдоволеним досягнутим, завжди прагнути більшого, кращого, креативнішого. Почнеш прохолоджуватися, спочиваючи на лаврах, інші тебе швидко обійдуть. Роблячи висновки за результатами, співробітники доузівської підготовки це розуміють, тому весь час у пошуку нових форм роботи і вдосконалення вже випробуваних часом...»

Ледь не щотижня перший поверх Г-корпусу заповнюють школярі, які поспішають до актових залів на організований для них захід: якийсь конкурс чи концерт. Ледь не щодня в аудиторіях інших корпусів та залах спортивного комплексу СумДУ для школярів різного віку проводяться заняття в гуртках, секціях, а також олімпіади, інтелектуальні та спортивні змагання тощо. І за кожним таким заходом, конкурсом чи змаганням незримо присутнє зусилля співробітників Департаменту доузівської підготовки та їхніх колег, із якими вони постійно взаємодіють. Їхня не дуже помітна, але надзвичайно важлива повсякденна робота спрямована на те, щоб більшість із цих школярів мріяла стати і ставала студентами СумДУ, одного з провідних університетів України.

Ольга Маркова

■ САМОВРЯДУВАННЯ

«Себе показати й на інших подивитися», – саме такими словами можна охарактеризувати захід, який провели студенти сумських вишів. У середині листопада двері СумДПУ, УАБС, СумДУ, СНАУ та СФХНУВС були гостинно відчинені для всіх, хто взяв участь у креативному проєкті під назвою «Від вузу до вузу». Його мета – зближення студентів із різних закладів Сум, зміцнення міжвузівської дружби.

У рамках цього проєкту до нашого університету завітали активісти студентського самоврядування Сумського державного педагогічного університету ім. А. С. Макаренка, Української академії банківської справи, Сумського національного аграрного університету та Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ. За народною традицією велика студентська родина СумДУ хлібом і сіллю зустрічала шанованих гостей. Та й численні гості прийшли не з порожніми руками – привітали господарів із Днем студента символічними подарунками, піснями, грою на скрипці, іншими цікавими номерами.

Вітав сумське студентство із його святом і начальник управління молоді та спорту Сумської обласної державної адміністрації Дмитро Латушенко. А ще – нагородив грамотами за активну участь у ре-

алізації молодіжної політики та вагомий внесок у розвиток студентського самоврядування студентських деканів СумДУ Олександра Ковальова та Оксану Опарій.

Після привітань та нагороджень на студентський актив міста чекала цікава екскурсія університетом. Гостям показали бібліо-

течний корпус, де всі бажаючі могли сфотографуватися та загадати бажання біля Пересопницького Євангелія, танцювальну залу Н-корпусу, Центр підтримки сім'ї, санаторій-профілакторій та Медичний інститут, зокрема кафедру нормальної анатомії та музеї, інші визначні місця та пам'ятки.

На завершення святкового дня – кава-брейк у теплій атмосфері представників студентства обласного центру. Редакція вирішила з'ясувати, чи задоволеними залишилися гості СумДУ, які враження від таких відвідин?

Яна Стратейчук, студентка СНАУ:

– Хоча проєкт і стартував лише цього року, усе ж має повне право на існування. Саме завдяки йому дізналися ми багато чого нового та цікавого про своїх колег, стали ще дружнішими та навіть ріднішими. Як завжди, «політех» порадував

своєю активністю та організованістю, теплою домашньою атмосферою. А разом ми довели, що студенти Сумщини не лише розумні й талановиті, а ще й креативні. Дуже вдячна як учасникам, так і організаторам проєкту за таку чудову можливість.

Таня Кравчук, студентка УАБС:

– Проєкт сподобався, оскільки призначений стерти різного роду бар'єри між різними частинами студентства Сумщини. СумДУ дуже гостинно зустрів нас, показав багатогранність студентського життя в його стінах. Програма, що для нас підготували, виявилася дуже цікавою, насиченою позитивом, а в певних моментах неочікуваною. Загалом дуже сподобалося. Ми вдячні й адміністрації вишу й студентському самоврядуванню за такий теплий прийом.

Ігор Ганін, студент СумДПУ:

– Візит до СумДУ, на мою думку, став одним із найцікавіших. Особисто мені, скажу правду, найбільше сподобався музей анатомії та загалом Медичний інститут. Також приємно вразили танцювальна студія та реабілітаційний центр. Вдячний органам студентського самоврядування за теплий прийом, по-справжньому братерську атмосферу, що панувала упродовж усієї екскурсії, а досягла піку під час співу пісень під гітару в популярному серед місцевого студентства кафе з дивною назвою «Мандарин».

Олександра Токар, ЖТ-21.

■ СТИПЕНДІАТИ

БЕЗ ВТРАТИ ЕНТУЗІАЗМУ

Іменною стипендією Президента України відзначена студентка ФЕМ Валерія Біленко – член студентського самоврядування факультету, активно займається науковою та громадською діяльністю, неодноразовий переможець Всеукраїнських конкурсів та олімпіад. Наш кореспондент поставив їй кілька запитань.

– Валеріє, серед твоїх інтересів, крім уже перелічених, є гендерні дослідження, регіональна економіка, літературні вправи. Як тобі вдається усе це поєднувати?

– Університет насамперед є платформою фахового розвитку. А якщо виникає бажання позмагатися, то для цього існують конкурси наукових робіт, олімпіади, конференції. Одне одному не заважає. Навпаки. Я завжди мріяла писати. Взагалі-то, завжди й писала. Тому тепер, здобуваючи професію маркетолога, не зраджую любові й до літературної творчості. Крім того, журналістська практика для економіста – справа корисна. Наразі можу ще дозволити собі пошуки сфери, у якій я би хотіла також стати професіоналом. Тому й беру участь як журналіст в ініціативі «Університет, дружній до сім'ї», бо для мене надзвичайно цікаві соціальні проєкти, їх просування та популяризація. Що ж стосується мовно-літературних конкурсів, то вже два роки поспіль стаю призером Міжнародно-

го мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка. За обмежений час маеш «створити» щось креативне, творче, особливе, «справжнє»... Хіба це не цікаво? Змінюючи один вид діяльності на інший, аж ніяк не стомлюєшся, а набираєшся нових сил.

– Що особисто для тебе означає отримання стипендії Президента?

– Насправді, коли занурюєшся в улюблену роботу й маєш позитивний результат, отримання певної відзнаки є мотивацією рухатися далі. Бо життя – це рух, а успіх – це ще й рух від поразки до поразки, навіть без втрати ентузіазму. Тому така стипендія – це ще одна сходинка до мрії, захоплення до творчості та дій. А ще – корисний рядок у резюме для участі у різноманітних програмах міжнародного обміну, програм мобільності тощо. Участь же така – це нові знайомства, мовна практика, якщо йдеться про міжнародний рівень, Перемога в будь-якому конкурсі, безумовно, приємна річ, проте досвід, набутий при цьому, важливіший, навіть безцінний. Це заряджає і дає ще більше насаги на подальші звернення.

■ КОНКУРС-ОГЛЯД

ПРО ВЕЗІННЯ, МЕРЛІНА ТА СІМЕЙНІ ЦІННОСТІ

Жоден із наших першокурсників не може подолати дистанцію під назвою «Політех» без того, щоб не зазирнути на конкурс-огляд «Золотий Інтеграл». Хоч одним оком. А краще – двома. А ще краще – усім серцем та всією душою. Так-так, це знову сталося! Інтеграл відбувся!

Сотні пар жадібних очей уважно стежили за ареною СумДУ, де йшла пристрасна підготовка до боротьби, а потім і сама боротьба за Кубок «Золотого Інтеграла-2014». Сказати, що цього року було особливо гаряче – не сказати нічого. А все тому, що організатори вирішили скоротити регламент виступу факультетів від традиційних сорока хвилин до тридцяти, тож глядачі спостерігали щось на кшталт міцного концентрату – концентрату нових облич, нестримного вокалу, яскравої хореографії, акторських талантів, сумних і веселих історій та всього іншого, без чого не обходиться це неймовірне дійство...

«НАШІ МОЖЛИВОСТІ – ВАШІ ЗДІБНОСТІ»

За результатами жеребкування ось уже другий рік поспіль відкривати конкурс випало факультету економіки та менеджменту. Завдяки Анатолію Бондарю та його суперкоманді ФЕМ уже декілька років є незмінним фаворитом «Золотого Інтеграла», на їх рахунок два переможні роки – 2010-й та 2012-й. Відмітною рисою «економістів» завжди було тяжіння до серйозних, філософських тем. Ось і цього разу – ледь ступили на сцену, як стало зрозуміло, що жартувати стереотипно не мають наміру. Бо потрапили ми не абикуди, а в агентство з обміну бажань імені Мерліна, де можна обміняти що-небудь на що завгодно. Тут вам і танець такої собі злочинної організації, яка обмальовує стіни балончиками, і пантоміма сірої маси, що безжально труїть усіх інакших, і бальна постановка про любов та смерть. Найбільше вразило їхнє трактування Катерини Великої – до чого ж розкішний СТЕМ про розкішну жінку! Завершився виступ на проникливо патріотичній ноті, так зворушливо, як буває лише у ФЕМ. «Незважаючи на маленький набір у цьо-

му році, ми вийшли і задали рівень!» – прокоментувала одна з головних постановників, Вікторія Нечипоренко, і з нею не можна не погодитися. До речі, тим, кому закортить обміняти що-небудь, – телефон агентства 322-223-322.

«ТО, МОЖЕ, НАСТАВ ЧАС ПОЗНАЙОМИТИСЯ?»

Другим на сцені опинилися першокурсники ІФСК. Тема «Будинок, у якому ми живемо» змусила зал стати мимовільними «підглядачами» за життям звичайної сумської «хрущівки», де буквально за кожною стіною відбуваються неймовірні історії. Отже, ті, кому пощастило жити в такому будинку, записуйте: якщо сусіди зверху тупотять, ніби стадо слонів, швидше за все, це ковбойський танцювальний ансамбль приїхав із гастролями на пару днів; безперервні чарівні звуки дрилі з квартири № 8 означають, що там танцюють жваві гастарбайтери, а кандидат філософських наук Кирило Миколайович із сусідньої квартири цілком може виявитися в душі бешкетним хлопчиськом. Найяскравіші номери ІФСК – «театр тіней» (перформанс на тлі білого полотна), а також потужний вокал Вікторії Во-

лох у складі свіжоспеченого ансамблю, на який, на загальну думку, чекає велике майбутнє Стаса Михайлова. Сильне враження справила бурхлива сварка, що закінчилася ще більш бурхливим примиренням у пристрасному бальному танку, ну ви знаєте, як це буває... І поки мешканці будинку проживали свої окремі життя, хитра консьержка-конферансьє безжально вирубала світло у всьому будинку, що й призвело до загального переполоху та феєричної фінальної пісні з ліхтариками. Браво, ІФСК!

«ВОГОНЬ ЦЕЙ НЕ ЗГАСИТИ!»

Завершувався перший день «Золотого Інтеграла» у квартирі в поета, куди ми потрапили з волі факультету ТеСЕТ. М'які ліричні вступи ведучого переможувалися то з хвилями ударного року, то з українською народною колісковою, то з драматичним естрадним танцем. Дуже сподобалося те, що добряча половина номерів мала живий музичний супровід. Як влучно висловилася знайома журналістка: «У них там грають усі й на всьому». Крім того, запам'ятався красивий грузинський танець, виконаний на професійному рівні. Головною зіркою, вогнем і цвяхом програми інженерного став простий загосп невеликого занепаłego театру у виконанні першокурсника Андрія Ясичева. ТеСЕТ, вам із ним неймовірно пощастило! Чесне слово, так голосно зал не

реготав навіть на КВНі, а вже СумДУ на цьому розуміється! Що тут ще сказати? Це ж «ІН-ІН-ІНЖЕНЕРНИЙ!».

«ГОЛОВНЕ В ЖИТТІ – СІМ'Я»

Поки факультети, що вже відстрілялися, із полегшенням переводили дух, глядачі переварювали результати першого дня, а вболівальники культурно сварилися в Інтернеті на тему «Хто виступив найкраще», на сцену вийти готувався юридичний факультет. І вийшов, щоб нагадати – усі ми є сім'єю. Великою, різномасною, але все одно дружньою. Якщо співають – то лише українські пісні, якщо танцюють, то яскраво і з натхненням, а якщо чекають – то до останнього... Неоцінену лепту вніс і синтезатор, який підступно відмовився вмикатися в найвідповідальніший момент, на «інструменталці». Ось тут ми й побачили справжню сімейну підтримку зали, завдяки якій першокурсники гідно відіграли всіма улюблених «Войнів світла», «Yesterday» та інші відомі композиції. Запам'ятався чудовий танець трьох невагомим німф. Напевно, це була вільна хореографія, а може, якийсь особливий вид гіпнозу, втаємничена гра світла, тіней та диму... Усіх присутніх на кількох хвилин заворожила краса номера. Пощастило нам із сім'єю, що й казати!

відмовився вмикатися в найвідповідальніший момент, на «інструменталці». Ось тут ми й побачили справжню сімейну підтримку зали, завдяки якій першокурсники гідно відіграли всіма улюблених «Войнів світла», «Yesterday» та інші відомі композиції. Запам'ятався чудовий танець трьох невагомим німф. Напевно, це була вільна хореографія, а може, якийсь особливий вид гіпнозу, втаємничена гра світла, тіней та диму... Усіх присутніх на кількох хвилин заворожила краса номера. Пощастило нам із сім'єю, що й казати!

«ІДЕАЛЬНИЙ ІНТЕГРАЛ»

Той факт, що роменський КВН-щик Денис Ловчев при вступі обрав факультет ЕЛІТ, інакше як везінням назвати не можна. Де б ми ще побачили такий ідеальний «Золотий Інтеграл» у виконанні такого ідеального конферансьє, як Денис? ЕЛІТ підійшов до режисури оригінально, навіть екстремально, оскільки черговість номерів вирішувалася навмання, за допомогою глядачів і журі, які тягнули конверти з назвою номінації. Таким чином, на сцені з'явилися пристрасне танго, романтична естрадна пісня, зворушлива театральна постановка та яскравий танець у жанрі вільної хореографії. Палко зустріли авторську пісню в супроводі бітбоксу. Хлопці виконали щось середнє між хіп-хопом та стилем рок і зробили це, на наш погляд, дуже добре. На десерт подали до гикавки смішний стем... Що ж, ЕЛІТ сказав – ЕЛІТ зробив.

«ЦІЛКОМ НОВИЙ РІВЕНЬ»

Медичний інститут цього року перевершив самого себе. Пантоміма, соромно зізнатися, примусила просльозитися всіх присутніх, танець із літаючими книжками під Майкла Джексона «завів» залу, а у зворушливий вокальний дует просто неможливо було не закохатися. Слід також відзначити магнетичну четвірку дівчат у чорних сукнях, які заспівали так витончено та яскраво, що аж до мурашок. Але найбільше запам'яталася знайома до болю сцена зборів до нічного клубу «Столовка». Її так правдоподібно втілила в монолозі талановита Аліна Фадеєва, що ми аж втомилися розуміти кивати і переморгуватися. Запам'ятайте, дівчата: «У школі треба вчитися, а в універі – чоловіка шукати!» Ну і як же не згадати про фінальну пісню Медичного – позитивний текст, відпрацьована хореографія й Тоні Старк у повній амуніції власною персоною. Ходять чутки, що костюм Залізної Людини був створений власноруч... Коротше кажучи, із такими медиками не пропадемо.

БАРАБАННИЙ ДРІБ

Після багатоголової наради журі таки винесло свій вердикт. За підсумками «Золотого Інтеграла-2014» ФЕМ переміг у номінаціях «сучасна хореографія», «художнє читання (вірш)», «сучасна хореографія (соло)», ТеСЕТ отримав «народний танець», «кращого актора» і «народну пісню (соло)», юридичний факультет – «вільну хореографію», Медичний інститут – «естрадний танець», «пантоміму», «естрадну пісню (ансамбль)», «естрадну пісню (ансамбль, малі форми)», «фінальну пісню», факультет ЕЛІТ – СТЕМ, «сценічну постановку», «авторську пісню», «інструментальний жанр», «конферанс», і нарешті ІФСК – «бальний танець», «художнє читання (монолог)», «ес-

традну пісню (соло), «оригінальний жанр» та «режисуру».

Методом нескладних підрахунків можна визначити, що три факультети дістали однакову кількість номінацій. Але переможець, як відомо, завжди один, і виявився – незмінним. Другий рік поспіль – ІФСК! Двічі браво!

НАОСТАНОК

Жоден першокурсник не може подолати дистанцію під назвою «Політех» без того, аби не залишити частину свого серця, сил, здібностей, таланту на конкурс «Золотий Інтеграл». Коли з року в рік спостерігаєш це неймовірне дійство, то всі умовності у вигляді номінацій, балів, кубків просто відпадають, як непотрібне лушпиння. Залишаються лише дружба, любов, пристрасність, що знаходять своє втілення на сцені. Ось із чим нам дійсно пощастило.

На фото: фрагменти конкурсу.

Олександра Москвіна, ЖТМ-41

■ ВОЛОНТЕРСТВО

СВЯТО ДОБРОЧИННОСТІ

СумДУ має повне право вважати Міжнародний день волонтерів, що відзначається 5 грудня, і своїм святом, адже має потужний волонтерський рух. Наші волонтери діють у різних напрямках - відвідують інтернатні заклади з концертними програмами та подарунками, пропагують і борються за активний спосіб життя, проводять різні акції, присвячені, наприклад, Всесвітньому дню миру або Всесвітньому дню обіймів тощо. При цьому залишаються невідомими, засвіченими як одна велика зірка з назвою «волонтери СумДУ». А кожен із них робить окремі, свій власний вклад у спільну справу. Тож про деяких із них спробуємо розповісти, використавши інтерв'ю.

Розпочнемо з **Марини Юдицької**, випускниці факультету, голови волонтерського руху 2009-2012 рр., коли без неї не відбулася жодна з акцій, жодна з поїздок до інтернатів...

– Марино, із яким настроєм згадуєш часи свого волонтерства?

– То був чудовий час! Волонтери стали для мене другою сім'єю, кожен член якої допомагає іншим за покликом

душі. Радісно, що в нашому університеті багато таких людей. Іноді така ностальгія нагортає, що починаю переглядати фотографії, а їх стільки, що всіх не передивишся. Стільки всього приємного і незабутнього...

– А що особисто тобі це дало?

– По-перше, волонтерство дозволило відчути, що таке доброта, милосердя, безкорисливість. По-друге, завдяки йому я стала більш комунікабельною, цілеспрямованою. Як наслідок – перемогла в конкурсі молодіжної програми «Перший крок до успіху», що проводиться серед дівчат, які прагнуть нести позитив у молодіжне середовище, а ще – почала брати активнішу участь у громадському житті країни.

На сьогодні головою волонтерського руху СумДУ є **Анна Микитенко**, четвертокурсниця факультету ІФСК, активна учасниця колективу «Зелені очі», співає сольо. Не менш яскраво та вправно, ніж Марина, очолює потужну добродієвську силу.

– Аню, як вдається так вдало поєднувати навчання, волонтерську діяльність та заняття з вокалу?

– Людина, якщо їй дійсно щось подобається, знаходить для цього час. Волонтерство та заняття з вокалу – це дві речі, без яких уже не можу уявити своє життя в університеті. Звичайно, іноді буває складно, адже доводиться чимось «жертвувати» (наприклад, пропускати заняття), однак я впевнена, що воно того коштує.

– Чому серед безлічі можливостей проявити себе в університеті обрала волонтерство?

– Коли вступила на перший курс, то про волонтерську діяльність навіть не думала. Напевно, сама доля до неї привела – відвідавши один раз дитячий будинок, уже не змогла не займатися цією справою. Волонтерство – це гарна нагода допомагати людям і розвивати себе як лідера, як особистість. Адже, будучи волонтером, ти відкриваєш світ неабияких можливостей.

На зміну вже досвідченим волонтерам-випускникам щорік з'являються нові обличчя у волонтерському русі СумДУ. Лише у цьому навчальному році волонтерський загін поповнився близько 70 першокурсниками. Деякі з них уже встигли зарекомендувати себе як такі, що дійсно прагнуть робити добро, віддавати свій час та енергію для інших. Серед таких – студентки факультету ТеСЕТ **Віта Боряк** та **Вікторія Прохненко**. Дівчата сумлінно займаються волонтерством.

– Дівчата, що привело до волонтерської родини СумДУ?

– До волонтерів потрапили не випадково. Ще навчаючись у гімназії, брали участь у цьому русі. А взагалі волонтерство – це не лише прагнення допомогти й підтримки інших, а ще й маса позитивних вражень та нескінченна кількість нових знайомих і друзів.

– Який із заходів запам'ятався найбільше?

– Акція «Подаруй усмішку дітям», адже її результат залежав від нашої активності та наполегливості. Ми збирали канцелярію та гроші на її придбання для дітей-сиріт, аби з'явитися до них не з порожніми руками. Різноманітне спілкування з людьми розвиває внутрішній світ, виховує нові якості. Висловлюючись коротко, не шкодуємо, що стали волонтерами СумДУ, це – круто!

Бажаємо всім волонтерам не лише у 2015 році, а на все життя залишити у собі щире прагнення стати й бути корисним, змінювати світ на краще! Хай ваші мрії і світлі задуми здійснюються!

Марина Гончаренко,
фахівець відділу соціальної роботи зі студентською молоддю

■ ПРОЕКТ «А МИ ЗАВЖДИ МРІЯЛИ»

«3 ОКРЕМИХ ФОТО Я СКЛАДУ ЖИТТЯ...»

Надворі вже справжня зима, але серпневий настрій цієї дівчини, її усмішка та якийсь дивний енергетизм заряджають теплом і позитивом. Хочеться попросити її поділитися тим запалом та життєрадісністю, якої так іноді не вистачає кожному із нас. Мова про Аліну Полякову – третьокурсницю факультету ІФСК, яка навчається за спеціальністю «Реклама і зв'язки з громадськістю».

Усі добре знають, що найкращі друзі дівчат – діаманти. Аліна ламає такий стереотип – для неї найкращим, а тому й найулюбленішим товаришем є, як не дивно, фотоапарат! «За його допомогою можна зафіксувати найкращі моменти життя, які, можливо, ніколи вже не повторяться. Це особливе мистецтво – зловити мить, яка є для тебе найбільш прекрасною», – розповідає дівчина.

Відомий майстер світового фотомистецтва Едвард Стейхен сказав, що призначення фотографії – сприяти взаєморозумінню між людьми й надавати допомогу людині розібратися в собі. А це, напевно, одне із

найскладніших завдань. Тому Аліна зізнається, що найважче фотографувати особистість – потрібно налаштувати з нею не лише зоровий контакт, а й зрозуміти її сутність, внутрішній стан, мову очей, тобто зробити так, щоб людина перед камерою почувалася комфортно та зручно. Адже ніякий об'єктив не приховає штучної усмішки, холодних очей та кам'яного виразу обличчя. Ось тому, зауважує Аліна, потрібно бути ще й гарним психологом, бо фото – це емоція, що проявляється лише тоді, коли індивід із вами щирий і відвертий. Ансель Адамс сказав: «Не кожен вірить живопису, але кожен вірить фотографії».

відтворення навколишнього світу. Аліна дуже подобається фотографувати квіти, а найулюбленішими є хризантеми. У Країні Вранішнього Сонця – Японії, багато що пов'язане з цією прекрасною квіткою. Вона символізує мудрість, довголіття та здоров'я, а також є символом дружби та прихильності. Недарма Аліна дуже товариська!

Дівчина зізнається, що інколи сприймає світ якось фотографічно, ловлячи його в деяких образах. Аліна не випадково обрала професію рекламіста, адже дуже часто однією зі складових створення рекламних матеріалів для PR-агентств, прес-центрів, мас-медіа є малюнок, зображення, фото. Ком-

п'ютерний дизайн рекламної продукції взагалі стирає межі будь-якої творчої уяви, можна додати будь-які ефекти.

Фото, зізнається Аліна, вже не хобі, а стиль життя. Друзі часто говорять про неї, що вона як у тій програмі «Сама собі режисер», тільки не з відео а з фотокамерою. І дівчина цього не заперечує. Влітку їздила в Карпати. Теплою та приємною згадкою про цю подорож залишилася не лише підкорена Говерла, а й дивовижні гірські

пейзажі на світлинах. «Там дуже гарна природа, що надихає жити, любити, творити...»

Третьокурсниця має багато планів на майбутнє, найперше – побувати на Новорічній святі у Львові. Тож із собою обов'язково треба взяти теплі речі, гарний настрій, друзів і, звичайно, фотоапарат, щоб потім ще дуже довго згадувати про чудову подорож!

Маргарита Рилова,
ЖТМ-41

■ **МОВА КАЛИНОВА**

ПРО УКРАЇНУ, РІДНУ МОВУ, САМИХ СЕБЕ

Майбутні медики, а поки що першокурсники. Цікаво роздивлятися їхні обличчя, шукаючи відповідь на запитання: «Яке ж воно, майбутнє національної медицини? Які ви, майбутні лікарі?». У душу б їхню краще зазирнути! Національна душа кожного народу, його світ і духовність становлять універсальну систему – національну мову. Може, у їхні зошити з української мови варто зазирнути, щоб дізнатися потаємне?

Нещодавно у СумДУ проходили 15-й Міжнародний мовно-літературний конкурс імені Т. Г. Шевченка та 15-й Міжнародний конкурс із української мови імені Петра Яцика. Давайте почитаємо дещо з роздумів майбутніх медиків.

«Людині властиво ототожнювати себе із тим, що викликає гордість. Я пишаюся славним козацьким минулим, солов'їною мовою, краєвидами. Уявімо: нічний степ, гарячий подих вітру і пісня...». Саме так починає свій твір **Станіслав Удовиченко** (ЛС-422) і далі розповідає: «Я – українець, і не лише тому,

що народився на мальовничих землях Слобожанщини. Не лише тому, що мама співала колискові українською мовою, а гімн України на шкільних урочистостях прискорював серцебиття. А ще й тому, що я заздрив курсантам, які віддавали честь Державному прапору...».

Усім відомо, що мова є засобом ідентифікації, ототожнення особи в межах певної людської спільноти, засобом об'єднання людей у народ. Сьогодні йдеться про розширення сфер функціонування нашої мови: тепер це не лише засіб спілкування, а й те, що допомагає у формуванні себе «оновленого», такого, яким ти став після Майдану, війни... **Таня Волочаєва** (ЛС-409) такими нас бачить:

*«Єдина нація, душою непокірна,
І нас уже нікому не зламати,
Моя Вкраїна в кожному серці вільна,
Ми – не раби, прошу запам'ятати!».*

Ігор Чернецький (ЛС-402) зазначає: «Нашадки паплюжать, а іноді й забувають мову, а разом із тим і віковічні норми поведінки, повагу до найбільших святинь. Про таких духовно бідних осіб **Ліна Костенко** говорить, що їхня душа

ще не злізла з дерева, хоч вони зовні схожі на людину. Як не можна знайти в гнилому яблуці плодючого насіння, так і в людині не можуть поєднутися зневага до мови та найкращі чесноти громадянина чи просто самодостатньої особистості».

Дізнаємося думки **Анни Гавриленко** (ЛС-423): «Використання суржиків – мовного покручу – це ознака духовної збідності. Патріотизм і повага до рідної мови – тотожні поняття. Лише націю, що має повагу до рідної мови, чекає розквіт і визнання у світі».

Багато цікавих думок мають наші студенти-медики. Не процитувати всього. Але й ці декілька фраз примусять нас глибоко замислитися. А які ви знайдете відповіді й наскільки вони будуть правильними, залежить від вас. До якого висновку, наприклад, нас підводять слова **Станіслава Удовиченка**: «Зоряне небо... Потяг планет і зірок, і деє там і наша маленька зірочка – планета Земля. У ній, як у вагонах і купе, – ми, люди, яких творець наділив можливістю осмислювати свою подорож, обира-

ти маршрут... Задля якої мети ми в цьому ешелоні? Чи нас чекає щось за останньою зупинкою?».

Ольга Маркова,
викладач

■ **ОБЕРЕЖНО: СЛОВО!**

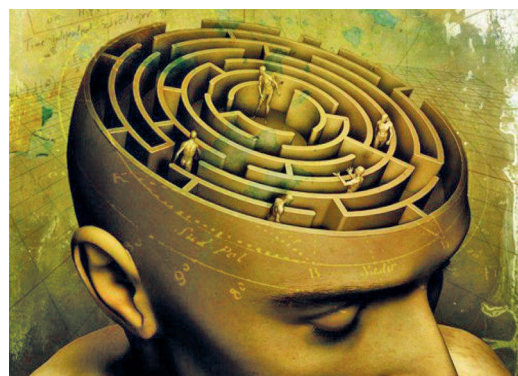
Носій будь-якої мови має у власному тезаурусі, тобто словниковому запасі, унікальний набір слів, який, крім усього іншого, є потужним інструментом самопрограмування. Тобто, як говоримо – так і живемо. Німецький психотерапевт Носрат Пезешкін першим виявив у своєму лексиконі окремі слова та вирази, які програмують тіло... на хвороби. Згодом науковець навчився знешкоджувати таких паразитів і довів, що вони є в лексиконі ледь не кожної людини, і об'єднав їх під назвою «органічна мова». Який же її склад?

Усім добре відомі такі словечка, але не всі знають про їх отруйну силу. Насправді це небезпечна й руйнівна енергія, яка ладна підірвати найміцніше здоров'я. Зверніть увагу на те, як віртуозно замасковані слова-руйнівники. Ми думаємо, що прикрашаємо мову яскравими метафорами чи дотепними фразеологізмами, а насправді накликаємо хворобу.

Наприклад: мені терпець урвався, ламаю голову, боком вийшло, в печінці сидить, аж очі рогом лізуть, боки рвати, брати до серця, видавлювати всі соки, висіти на волосині, мені перекрили кисень, голову сушити, ледве ноги нести, сидить сіллю в оці, каменем лягти, як ножом по серцю і т. п.

ЯК ДБАЄШ, ТАК І МАЄШ

Свої висновки зі впливу органічної мови на здоров'я людини лікар Пезешкін опублікував не так давно, але ними вже встигло зацікавитися багато науковців. Особливо ретельно

досліджували, органічна мова створює хворобу чи лише сповіщає про неї? Висували припущення, що слова-руйнівники з'являються в мові після виникнення хвороби – нібито підсвідомість так повідомляє людині про збій в організмі. Але цю гіпотезу не підтвердили. Виявилось, що спочатку людина використовує в активному мовленні слова-руйнівники і лише після того виникає хвороба. І не будь-яка, а та, на яку постійно спрямована вживана необережно лексика.

Що цікаво ще. Накликавши хворобу, слова-руйнівники ще більше вкорінюються в активному мовленні. І не для того, щоб сигналізувати про недугу, а щоб підтримати, створити

сприятливі умови для її прогресування. Відкриття Н. Пезешкіна поставило під сумнів таке явище, як «спадкові» хвороби. Лікарі, які практикують методи викорінення органічної мови, все більше переконуються в тому, що батьки передають дітям не біологічні програми хвороб, а лексикону, яка ці хвороби програмує.

А допомогти в боротьбі з небажаними спадковостями та їх наслідками може корекція лексичного запасу – викорінення слів-руйнівників. Учені наводять узагальнені результати детальних досліджень мовлення кількох тисяч пацієнтів. Набір слів для кожної хвороби, звичайно ж, набагато різноманітніший. Та й наведених досить, щоб звернути увагу на свій тезаурус та з'ясувати, чи є в ньому слова-руйнівники, а якщо є, то поведи з ними боротьбу за власне здоров'я.

Так, нервову анорексію викликають вирази – терпець урвався, нудитися світом, їсть поїдом, болить душа, а остеохондроз – нести свій хрест; сидить на ший, тягар на плечах, важка вдача (людина, година тощо). Онкологію можуть викликати такі вирази, як було та загуло, задкувати, сам не при собі, осто-

гиділо все, набридло до смерті, пасти задніх. Захворювання крові, якщо вірити прибічникам теорії Н. Пезешкіна, викликають слова кров з носа, висмоктати всі соки, вибитися із сил, кривавий піт, варитися у власному соку, а бронхіальну астму – перекрити кисень, брати за горло, везе як утопленику тощо.

Напевно, нескладно здогадатися, якими хворобами загрожують такі фразеологізми, як втратити голову, серце розривається, змія під серцем, камінь за пазухою, блукати в темряві, як більмо на оці, руки чешуться...

Варто зазначити, що немає ніякої різниці в тому, кому адресовані ці слова та вирази. Головне, що вживаєте їх саме ви. Сам факт наявності слів-руйнівників у мовленні загрожує запрограмуванням хвороби. Без спеціальної підготовки спостерігати за власним мовленнєвим процесом майже неможливо. Тому варто спочатку пригледітися, точніше – прислухатися до мовлення інших (друзів, родичів, своїх близьких), а потім уже вчитися на їхніх помилках, повідомляючи по можливості також і тих, хто таких загрозливих виразів припускається.

Вікторія Журба,
ЖТс-42

■ **КРИСТАЛІВІ ДЖЕРЕЛА**

ЗНАЙ НАШИХ

Магістрантка кафедри журналістики та філології **Наталія Фоміна** стала лауреатом XXIII Міжнародного дитячого, молодіжного фестивалю аудіовізуальних мистецтв «Кристалеві джерела». Її авторська відеозамалювання про унікальну пам'ятку архітектури в Сумах – садибу Суханових-Сумовських (нині Інститут прикладної фізики) визнана кращою у номінації «Документальне кіно». Диплом лауреата та свідоцтва про участь у фестивалі творчій групі навчальної студії телебачення (автор – М. Фоменко, відеозйомки, монтаж – М. Лук'яненко, звук – Д. Колев, керівник – Р. Стоян) вручив голова правління Асоціації діячів кіноосвіти і медіапедагогіки України Ілля Фоменко.

■ МІЖНАРОДНІ ПРОЕКТИ

Координаційна зустріч за Ла-Маншем

Черговим кроком до виконання освітнього проекту ЄС ТЕМПУС «Впровадження інноваційних навчальних стратегій в медичній освіті та створення міжнародної мережі національних навчальних центрів» стала координаційна зустріч, що відбулася в Університеті Св. Георга (Лондон, Великобританія). Сумський державний університет представляли начальник відділу міжнародного співробітництва К. І. Кириченко та заступник директора з навчальної роботи Медичного інсти-

туту А. М. Лобода. Під час координаційної зустрічі вони разом із партнерами з університетів України, Греції, Великобританії, Кіпру, Грузії та Казахстану працювали над завданнями проекту, пройшли тренінг із відпрацювання технологій проблемно-орієнтованого навчання за медичними напрямками підготовки.

Крім того, сумчани взяли участь у престижній церемонії нагородження британських вищих навчальних закладів «Times Higher Education Awards 2014», що відбулася в Лондоні наприкінці листопада. Вона стала знаковою подією для міжнародної академічної спільноти. Найкращі університети, наукові школи, викладачі та науковці отримали престижні відзнаки за

досягнення у сфері вищої освіти. Номінації, у яких відзначали переможців, охоплюють увесь спектр освітнього процесу: «Висока майстерність та інновації в галузі мистецтв», «Важлива підтримка кар'єри дослідників-початківців», «Видатний вклад в галузі інновацій та технологій», «Бізнес школа року», «Науковий проект року», «Видатний вклад у розвиток місцевих громад», «Видатна ініціатива залучення роботодавців», «Видатні ініціативи року в галузі інформаційних та комунікаційних технологій», «Найбільш вдосконалений

підхід до студентів», «Міжнародне співробітництво року».

Під час церемонії наші університетівці мали змогу поспілкуватися з провідними фахівцями британських вишів, обговорити можливості співпраці в рамках міжнародних проектів та закласти фундамент для подальшого розвитку міжнародного співробітництва.

Вікторія Ярмолич

На фото: атмосфера церемонії нагородження; представники СумДУ разом з партнерами по проекту.

■ ЗАКОНОДАВСТВО

ПРАЦЮВАТИ НЕ МОЖНА НАВЧАТИСЯ

Де поставити кому – вирішувати доведеться кожному особисто. Рано чи пізно вас почнуть турбувати три запитання. Ким? Куди? За скільки? Останні курси навчання змусять задуматися над працевлаштуванням. Адже вільне плавання – не за горами. Дехто пробує поєднувати навчання й роботу. Про це й поговоримо.

Право на працю має кожен із нас. Тобто мова йде про вільний вибір професії, роду занять і роботи (Кодекс законів про працю України). Отримуючи освіту в рідній альма-матер, ми вже на шляху до реалізації такого права. Держава попіклується про нас, але якщо їй про це нагадає. Тому без знання своїх прав буде вкрай важко щось комусь довести. Особливо тоді, коли відмовляють у роботі, адже, бачте, ви ще студент.

Розглянемо нюанси працевлаштування за умови досягнення 16 років. Типова картина: студент, сповнений життєвих сил та енергії, прийшов до потенційного роботодавця. Після співбесіди отримує бажане «так» від майбутнього шефа, який повинен створити максимально комфортні умови праці для успішного поєднання роботи й навчання (момент, який чітко затверджений у законодавстві). Це, звичайно, не дуже гарна новина для боса, але просто відмінна для студента. Скажу одразу: бос буде не в захваті від слів «зранку мене не буде, я на пару». Але Феміда на боці студента. А от батьки чи знайомі – не завжди. Вони можуть дорікати словами: «Університет – це твоє основне робоче місце! Яка робота?». Тим більше, якщо йдеться про денну форму навчання. Із заочниками по-іншому. Вони зазвичай спочатку обирають роботу після першої освіти, потім «донавчаються».

Кодекс законів про працю не дає конкретної відповіді на запитання, чи є для студента-стаціонарника місце навчання основним місцем роботи. Також у Міністерстві праці та соціальної політики

України говорять, що робота за трудовим договором осіб, які поєднують її з денною формою навчання, не є сумісництвом і оплачується на загальних підставах. Отже, відповідно до законодавства студенти мають право у вільний від навчання час працювати й отримувати платню на загальних підставах за трудовим договором.

Студент денної форми навчання повинен пам'ятати головну умову такого міксу: неповний робочий день чи тиждень. Інакше – встигати на пари просто фізично неможливо. Не хвилюйся, відпустки й соціальні гарантії залишаться в повному обсязі. А от із заробітної платою вже інша справа. Та не варто поки що цим перейматися. Насамперед ти – студент.

Тож працюй собі на здоров'я! Університет, безумовно, піде назустріч, якщо бажання підзаробити наскільки сильне, що ти готовий уночі зубрити конспекти, щоб вдень працювати. Для цього є індивідуальний графік. Але це не означає, що можна «забити» на пари. Не варто й думати про таке «полегшення». Додаткові завдання, самостійне вивчення й деяка відірваність від навчального процесу – аж ніяк не привілеї. Ти ще не передумав працювати? Тоді швидше пиши резюме. І пам'ятай, що доведеться більше та якісніше працювати над собою, розраховувати час, розвивати розумові здібності тощо. Бо іноді, отримуючи диплом про вищу освіту, ми так і не отримуємо початкової, тобто уміння вчитися, добувати самостійно потрібні не лише для службової кар'єри знання.

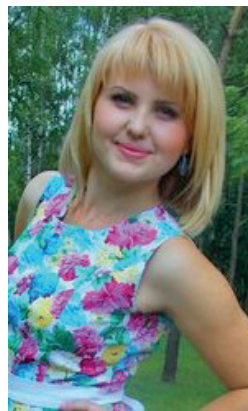
Тетяна Заворотько, ІФСК, ЖТс-42

Світлана Пономаренко, ФЕМ, оператор контактного центру

Уже майже рік поєдную навчання в СумДУ та роботу в компанії Global Bilgi. Взагалі важко, інколи навіть дуже, особливо у період модульних тижнів. Але адаптований під студентів графік

роботи допомагає працювати, не пропускаючи пари. Університет також іде назустріч. Так що бажання можна все встигнути.

Владислав Ключев, ЕЛІТ, професійний фотограф

Поеднувати роботу з навчанням – це добре, але інколи дуже важко. Завдяки такому міксу краше вдається побороти в собі лінощі, самовдосконалюватися, відтак напустіти просто немає часу. З одного боку, це чудова можливість починати кар'єру з молоді, а з іншого – багато чого просто не встигаєш. Що ж, де є плюси, є й мінуси.

Христина Бондаренко, ІФСК, журналіст на телебаченні

Поеднувати роботу з навчанням... важкувато. Досвід, нові емоції, теми, враження. Телебачення – це, звісно, річ класна, необхідна для набуття досвіду медійника. Та іноді десь у душі прокидається дядько Сором: невчасно виконані завдання, інколи – нерозуміння викладачів, нестача часу. Але поки що все вдається. Заліки складаються, курси минають, вміння вдосконалюються.

■ ПЕРЕМОЖЦІ

НАГОЛОС на СумДУ

Студенти кафедри журналістики та філології Сумського державного університету одержали перемогу в номінації «Інформаційна програма» у рамках Всеукраїнського фестивалю «Студентський МІКС».

Фестиваль уже вдруге збирає студентів зі всієї України у стінах Інституту журналістики Київського національного університету ім. Т. Шевченка. Цього року до його організації долучився Державний комітет з питань телебачення і радіомовлення. У семи номінаціях змагалися роботи з двадцяти вищих навчальних закладів України. До «золотих призерів» у номінації «Інформаційна

програма» почастило потрапити й «НАГОЛОСУ» Сумського державного університету, який представляли майбутні журналісти Дмитро Солодовник, Дарина Павлова та Юлія Обельчак. Остання й поділилася своїми враженнями.

– Уже по приїзді додому можу з упевненістю сказати – дві ночі без сну провела недарма. День між ними у київському Інституті журналістики виявився насиченим. Побували на церемонії підбиття підсумків фестивалю, також випала нагода поспілкуватися із медіа-експертом, керівником «Українсько-Польської РадіоШколи» Романом Зайцем. Його тренінг стосувався радіорепортажу та мультимедійних платформ у су-

часних українських медіа. Тема дуже цікава, хоч і дещо складна. Можливо, нам так здалося через нічний рейс до Києва, проте це була чудова нагода «на місці» створити свій продукт й одразу ж почути критику фахівця. Ввечері сил додало нам оголошення результатів фестивалю. Відверто кажучи, перемога для нас була неочікуваною, а тому ще приємнішою.

Привітання переможців були не голосливими. Призовним фондом опікувався Фонд розвитку ЗМІ Посольства США в Україні. До нагородження також долучилися Держкомтелерадіо та Міжнародна академія рейтингових технологій і соціології «Золота фортуна».

На фото: учасників фестивалю вітає директор Інституту журналістики Володимир Різуни; Юлія Обельчак та Дмитро Солодовник за виконанням конкурсного завдання.

ДВІ – ПРОДОВЖАТЬ, ОДНА – НА ЛАВІ ЗАПАСНИХ

Веселі та кмітливі залишаються такими за будь-якої погоди й пори року. Тим більше якщо вони родом із СумДУ. Перемога будь-де й будь-коли залишається перемогою, але ціна її, безумовно, зростає, якщо її отримують в Одесі, та ще й у листопаді. По-перше, Одеса є столицею гумору, де веселі та кмітливі зустрічаються ледь не на кожному квадратному метрі не лише Дерибасівської, а по-друге, саме в листопаді Клуб веселих та кмітливих відзначає день народження, який дівчата з команди «Любимая» відсвяткували переможним виступом у чвертьфіналі регіональної Ліги «Vostok.UA».

У боротьбі за два місця у півфіналі зішлись шість відомих команд із різних куточків України. Гра передбачала три конкурси: «Привітання», «Тріатлон», «Музичний номер». Якщо перший приніс майже максимальну кількість балів, то другий – поставив під сумнів подальшу участь сумчан у змаганнях, кількість балів далека від бажаної. Відтак необхідно було отримати максимум за «Музичний номер».

«С акцентом»

Повністю оновлений виступ про фітнес-клуб, який уже показували на сумській сцені, приніс переможні бали. Дівчата нікого не залишили байдужими: ведучі та глядачі дякували гучними оплесками, а судді «присудили» путівку до півфіналу. Редактор та веду-

чий Володимир Борисов (команда «Дніпро») зазначив, що дівчата виклалися на всі 100%, тому й отримали заслужені бали. Чекаємо на півфінал

(відбудеться незабаром і знову в Одесі). Того самого дня у Києві збірна іноземних студентів СумДУ «С акцентом» брала участь у півфіналі регіональної ліги КВН «ОтКЛиК». На жаль, менш успішно, аніж дівчата з «Любимою», хоча боролися із суперниками відчайдушно, – лише третє місце. А за результатами двох півфінальних ігор – п'ятий рейтинг із восьми команд, до фіналу ж потрапили перші чотири.

Передчасне закінчення сезону дає можливість підбити деякі підсумки. Як і для всього сумського КВНУ, для збірної «С акцентом» рік, що минає, не був легким: постійна зміна складу, перебудова у команді, складні виїзди тощо. Однак складні та нервові ігри вихову-

ють у команди характер, стійкість та жагу до перемоги, а крім того, відкриваються потаємні творчі резерви. Чи так це – побачимо у наступних іграх.

А ось команда «Ренесанс» Машинобудівного коледжу СумДУ одержала в середині листопада чергову перемогу, зайнявши перше місце у чвертьфіналі ліги «КаВліН». Упродовж гри глядачі мали змогу побачити команди з Кременчука (господарі), Дніпропетровську, Лубен, Полтави, Кіровограда. Сумчани підкорили всіх не лише актуальним гумором, а й чіткою підготовкою та шаленою експресією. Команда не може похизуватися великим досвідом, але за рік свого існування змогла вийти на високий рівень. Показавши привітання, озвучення фільму, зігравши розминку, біатлон «ренесанси» отримали путівку до півфіналу, що відбудеться вже в новому році. Змагатися доведеться з найкращими командами країни, але шанси на чемпіонство у сумчан, безумовно, є. Тож бажано успіху!

«Ренесанс»

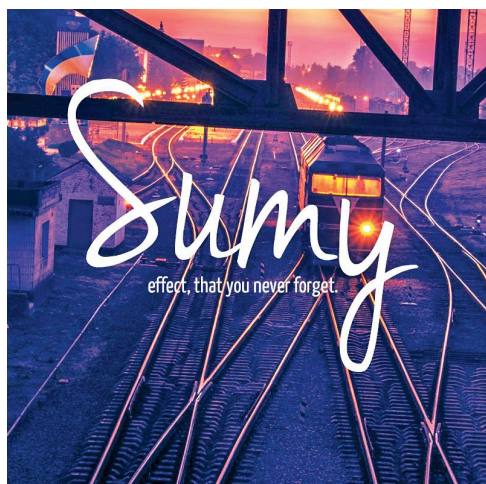
«Любимая»

■ ФЕСТИВАЛЬ РЕКЛАМИ

ВІДКРИЙ ОЧІ! ВІДЧУЙ СЕРЦЕМ!

Уперше проведений Молодіжний фестиваль реклами «Восьма барва» додав креативу в навчальні будні студентів-рекламістів креативу та святковості. На фестиваль було представлено більше 90 макетів соціальної реклами, розглядалися теми «Двері в Європу відкрито?», «Привабливі Суми», «Чоловік і жінка: рівність і справедливість».

Переможцями стали студенти спеціальності «Реклама і зв'язки з громадськістю» першого та третього курсів. Соціальна реклама, яку відзначили I місцем «Мрії – здійснюються! Імена – закарбовуються! Віра – не змінюється! Історія – зберігається!», складається із серії робіт і вирізняється серед інших своєю

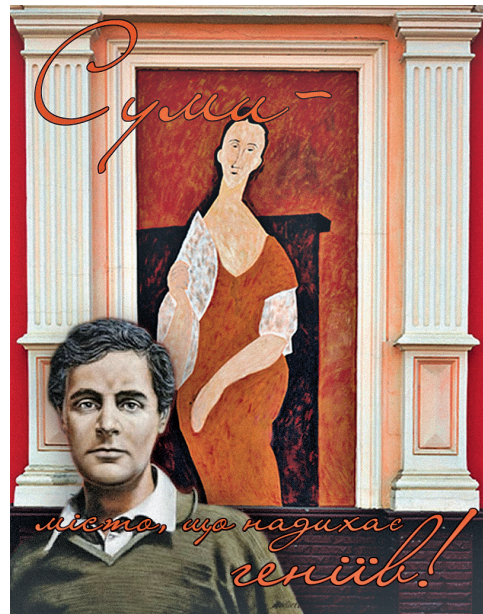

яскравістю й оригінальним підходом автора. Показано, як виглядали сумські пам'ятки в минулому сторіччі, порівнюючи з їх сучасним станом. Вдалі слогани плюс креативна ідея – ось формула успіху від студентки групи РК-21 Марини Кравченко. На жаль, площа газетної шпальти не дозволяє представити переможну серію, але бажано можуть її побачити за адресою <http://journ.sumdu.edu.ua/?p=4075> (там само розміщені й інші роботи-переможці).

Рекламу «Sumy. Effect, that you never forget», яку створила Ольга Давиденко (РК-41), журі відзначило II місцем. Багряно-бурштинові кольори разом із незвичними шрифтами дійсно ефектно поєднані, тож робота з першого погляду впадає в око і запам'ятовується (див. фото).

Соціальна реклама «Еуроге. Реальність чи фантастика?» від Анастасії Кривошеєнко (РК-41) також відзначена II місцем. Ідея маленької україночки, яка через чарівну шафу зазирає в одну з європейських країн, якісно втілена Настею. Відчуття причетності до казки, творчо, оригінально.

Дипломантами фестивалю «Восьма барва» стали Олена Касьян (РК-32) з роботою «Легковажність або безпечність», Анастасія Литвиненко (ЖТ-41) з роботою «Суми – місто, що надихає геніїв!» (див. фото), Іван Поддубний

(РК-42), який назвав свій витвір «Суми. Відчуваєш, що живеш!», Вікторія Селегеня (РК-42) – «Ми народжуємо європейське майбутнє!» та Єлизавета Щербак (РК-21), яка теж присвятила свою рекламу рідному місту: «Суми. Відкрий очі. Відчуй серцем».

На думку членів журі, автори відзначених робіт продемонстрували креативність, уміння генерувати рекламні ідеї та якісно втілювати їх у життя.

**Катерина Смірнова,
група РК-31.**

УВАГА! Електронний варіант цього номера газети «Резонанс», а також архівні номери за попередні роки можна прочитати за адресою:

sumdu.edu.ua/ukr/rezonans/html,

а надіслати відгук, пропозицію або запропонувати матеріал для друку можна на поштову адресу

info@rezonans.sumdu.edu.ua

«РЕЗОНАНС»
газета Сумського державного університету
«REZONANCE»
Sumy State University Press

Реєстраційне свідоцтво СМ №020
Перший номер газети вийшов у світ 29.10.1991.

Обсяг – 2 друковані аркуші,
приведені до 8 полос формату А-3.
Віддруковано: ПБКФ «МакДен»,
м. Суми, вул. Тополянська, 16.
Адреса редакції:
м. Суми, вул. Римського-Корсакова, 2,
корпус «Г», кімнати: 1107, 1110.
Телефони: 687 850; 33-02-25.

Шеф-редактор
Олена Ткаченко
Редактор
Василь Чубур
Коректор
Ніна Гавриленко

Відділ інформаційно-редакційної діяльності

Автори фото:
Людімила Дудченко
Артем Саєнко